

Országgyűlési Hivatala

irányítószám: *K/10556.*

Érkezett: **2004 JÚN 10.**

Írásbeli választ igénylő kérdés

**Dr. Szili Katalin Asszonynak
az Országgyűlés Elnökének**

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házszabály 91. §-a alapján bejelentem, hogy írásbeli választ igénylő kérdést kívánok feltenni

**Dr. Magyar Bálint
Oktatási Miniszter Úrnak**

„Hogy lehet állami támogatásból „törvényesen” meggazdagodni?”

címmel.

Tisztelt Miniszter Úr!

Egy felemás helyzetről szeretném tájékoztatni miniszter urat. Az újonnan belépet, államilag finanszírozott új művészeti ágak csoportos foglalkozásai sokak számára nagy üzleti lehetőséget kínálnak.

A magyar zeneoktatás messze földön híres, hogy ez így is maradjon sürgősen hatásos intézkedéseket kell tenni a zeneiskolák érdekében. A régóta jól működő és a világ hangversenytermeiben oly sok jó muzsikust nevelő zeneiskolákat teljesen ellehetetleníti a jelenlegi helyzet.

Köztudott, hogy a zeneoktatás egyéni foglalkozás, a többi művészeti ág a csoportos oktatásra épül. Ebből logikusan az következik, hogy a finanszírozási arány tanár-diák viszonylatban, a normatívában jelentősen az egyéni óras zeneművészeti ágánál kellene, hogy jóval magasabb legyen.

Tisztelt Miniszter Úr!

A normatíva jelenleg a következőképpen van megállapítva a 2004-es évre:

Zenei ág	egyéni óra	105.000 Ft/fő
Más művészeti ág	csoportos óra	66.000 Ft/fő

Heti 4 foglalkozással számolva éves szintre, 1 tanárra kivetítve az állami támogatás:

Zenei ágon: 26.250 Ft/fő/45 perc

Más művészeti ágon:

165.000 Ft /fő/45 perc, a csoport létszámát 10 főben számolva

245.500 Ft/fő/45 perc, a csoport létszámát 15 főben számolva

330.000 Ft/fő/45 perc a csoport létszámát 20 főben maximálva

Nem nehéz kiszámítani, hogy a gomba módra szaporodó művészeti iskolák csoportos foglalkozásai, mekkora állami normatíva lehívását teszi lehetővé.

Egy-két éve Szigetváron is működik egy művészeti iskola. Körülbelül 1000 tanulót „foglalkoztat, okít társastánccra”. A jelenlegi törvényi szabályozás szerint tanulóként egy normatíva igényelhető.

Az országos hírű helyi zeneiskola, amely több évtizede jól működött és sok kiváló muzsikust nevelt az ország hangversenytermeibe, a kialakult helyzet a működőképességét veszélyezteti.

A „papíron” 1000 fővel működő művészeti iskola állami normatívából úgy él, mint hal a vízben.

Fentiekre tekintettel kérdezem tehát Miniszter Urat, lát-e lehetőséget arra, hogy megvizsgálja a gomba módra szaporodó művészeti iskolák legális működését?

Várom megtisztelő válaszát.

Budapest, 2004. június 10.

Üdvözlettel:

Pichler Imre
országgyűlési képviselő
MDF